

மயூகனவை வழிபட்டால் தலவையினி நோய் தீ ரும் என்று கபினிளாள் . இதனை,

'பாபியரோர்த் தயேத்த பல புகழ்த் தடக்கை
நடு வடே பணைத் தணிகுவள ; இவள் . . . ' (அகம் 22: 5-6)
என்ற அகநானற்றுப்பாடல் வரிகள் விளக்குகின்றன.

0000000000 0000 :

பொதுவாக பிரிவு இரண்டு வழிகளில் கபறலாம் . கால்வழியாக நடந்து சலெலுதலும் ,
கலத்தினவழி பிரிதல் என இரூவகையில் நிகழ்கிறது . இதனை,

'இரூவகைப் பிரிவும் நிலபறெத் தனோன்றினும்
உரியதாகும் என மனார புலவர் ' (தமிழணணல் மு.நப .ப.62)

என்ற மறேகண்ட தால் காப்பிய நற்பாவின் வழி தலமைகனபைப் பிரிதலும் , தலமைகளை
உடனிரூக்க பிரிதலும் என இரூவகை பிரிவினதாகும் . இதனையே,
'கொண்டுதலகை கழிதலும் பிரிந்தவன் இரங்கலும்
உண்டனெ மொழிப ஓரிடத்தான ' (மலேது, ப.83)

என்ற மறேகண்ட அபிகள் பிரிவென்பது தலவைன் மட்டும் பிரிந்துசலெலுவதும் ,
தலவைன் தலவி இரூவரூம் சரேந்து சலெலுவது என இரண்டுவகை பிரிவுகள் பொதுவில்
சலெலப்படுகின்றது .

0000000000000000

தலவைனின் மீ தான தலவையினி காமம் எல்லையற்ற நிலையில் பரவிச் சலெல்கிறது .
தலவி அடநை திரூக்கும் காமத்தின் வலியை அறிந்திராத தனெறல்காற்று அவளை
அலகை கழிக்கிறது . இவள் எத்தகூ துயரூற்றாள் எனபதை அறியாமல் ஊர் அயர்ந்து
தபங்கிக் கொண்டு பிரூக்கிறது . ஊராரக்கூத் தனது நிலையை எவ்வாறு வலெிப்படுத்துவது
என்று சிந்திக்கும் தலவி முட்டாவதா? தாக்கூவதா? அல்லது ஓவெனக் கதரூவதா?
எதனைச் செய்வது எனபதை அறியாமல் திணரூவதலை,

'முட்டாவனே கொல்? தாக்கூவனே கொல்?
ஓரனே , யானும் : ஓர் பறெறி மலேிட்ட
'ஆஅ ஓல்' எனக் கபுவுவனே கொல்?
அலமரல் அசவைளி அலபைப் , என
உயவூ நோய் அறியாதூ , துஞ்சும் ஊர்க்கே' (கூறூந் : 28)

என்று பாடூகிறார் . இதனைப் பனோன்றே தலவைன் பிரிந்துசனென்று திரூம்பி வராத நிலையில்
தலவி தனது மனவதேனையானது கன்று இழந்த பசூவின் பாலபைப் பனோன்று பயனற்ற
வாழ்வினை அடநைத்தாக உணர செய்துள்ளதை அறியமூபிகின்றது .

0000000000 :

பசலநோய் எனபது காதலகை காணாதபனோது தலவிக்கூ ஏற்படூகின்ற ஓரூவகை
உளநலக் கூறவை என்று கபறலாம் . இந்நோயினால் தலவி சரியாகச் சப்பிடூவதில்லை .
உடல் மலெலுதல் உள்ளிட்டவை நடக்கூம் . அத்தகையை பசலநோய் பறறி .

'கன்றும் உண்ணாதூ கலத்தினும் படாதூ

000000000000 :

இன்றைய நாட்களைப் போன்றே பழந்தமிழகத்திலும் பண்களின் காதல் மணச் சூதந் திரத்திற்குத் தடையிருந்துள்ளது. ஆனால் அந்தத் தடையை மீறி பண்கள் காதல் மணம் செய்துகொண்டதை (உடன்போக்கு என்ற அக இலக்கணம் கபிற்குறித்து) தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களின் வழி அறியலாம். இதனை,

'கொடும்போரின்றியும் கரணம் உண்டே
புணர்ந்துடன் போகிய காலயான'

என்ற தொல்காப்பிய நபற்பாவின வழி இத்தகைய உடன்போக்கை அறிந்துகொள்ளலாம். இதனையே

'வெல்இடசைச் சிலைல் மாலை ஒழுக்கத்தீர் இவ்வடை
என்மகள் ஒருத்தியும் பிறர்மகன் ஒருவனும்
தம்துளே புணர்ந்து தாமறி புணர்ச்சியர்
அன்னார் இருவரகை காணிரோ - பரமம்
காணோம் அல்லமே : கண்டனம் சூரத்திடை' (கலி.9)

என்ற மறே கண்ட அடிகள் இயற்கையிழந்த உடன்போக்கை அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இன்றைய நிலையில் உடன்போக்கு என்ற சொல் காலமாற்றத்தில் கொச்சையாக ஓடிப்போய் மணம் செய்துகொள்ளல் என்று கபிறப்படுகின்றது. சங்க காலத்து உடன்போக்கு பிற்கால ஆரிய சமய சடங்குகள் மிகுந்தமையின் காரணமாக காதல் மணம் ஓடுக்கப்பட்டன.

000000000000 :

மறே கண்ட இக்கட்டுரையானது எட்டுத்தொகை நபல்களில் அக வாழ்வுமுறை என்ற அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது பழந்தமிழர்களின் வாழ்வியலில் இடம்பெறுகின்ற காதல் வயப்பட்ட வாழ்வியலில் தலைவனும் தலைவியும் காதல் செய்கின்ற நிகழ்வில் இடம்பெறுகின்ற குறித்தன்மையும் (பகற்குறி, இரவாக்குறி) தலைவியின் காதல் நிகழ்வு ஊருக்கூத் திரிந்து அலர்துற்றக்கட்டாத என்ற அச்சம், அதன் பிறகு வரவினகை காலம் கடத்தாமல் திருமணம் செய்துகொள்ள விழவைதும் அதற்கான எதிர்ப்பு வருகின்ற போது உடன்போக்கு செய்து காதல் மணத்தினை செய்வது பழந்தமிழர் வாழ்வியலில் அரங்கேறின. இன்றைய நாட்களில் நடக்கின்ற பண்கடேட்டு திருமணம் செய்துகொள்வது (ஆரிய பண்பாட்டிற்குப் பிறகு) பழந்தமிழகத்தில் இருந்துள்ளது இக்கட்டுரையின் மஹிமை அறியமுடிகின்றது.

*00000000000000 :0000000000,000000000000 0000000000,000000000000000000 (0000000000),
00000000.